

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Måtte jeg først sige til hr. Thor Pedersen, at det sådan set er ret symptomatisk, at når kendsgerningerne bliver for overvældende selv for hr. Thor Pedersen, så siger hr. Thor Pedersen: Skal vi nu ikke glemme de der kendsgerninger, for dem kan vi ikke lide, og derfor vil vi ikke forholde os til dem, og så diskuterer vi noget andet end kendsgerninger. Jeg synes, at det ville klæde hr. Thor Pedersen, om han dér, hvor bevisbyrden er løftet, så man ikke kan være i tvivl om, at det forholder sig, som jeg har sagt, tog udgangspunkt i virkeligheden, også selv om han ikke kan lide den. Det kunne give en bedre og mere saglig debat.

Når så hr. Thor Pedersen mener, det hele skyldes højkonjunktur – og jeg forstår, at det er sådan noget, der er kommet ude fra til os – må jeg så minde hr. Thor Pedersen om, at i slutningen af 1980'erne var der faktisk højkonjunktur i landene omkring os, og at det er derfor, at det ikke gik værre, end det gjorde; da vi fik kartoffelkuren i Danmark, da startede højkonjunkturren i de øvrige lande. Når det ikke gik værre i slutningen af 1980'erne, end det gjorde, så skyldtes det, at vi heldigvis havde nogle lande, vi kunne sælge noget til. Og derfor blev den stigning i arbejdsløsheden og den stigning, der blev i underskuddet, mindre end den ellers ville have været.

Så det kræver noget at udnytte en konjunktur og få holdt sammen på en ansvarlig økonomisk politik, så den ikke bliver overophedet, så vi undgår flaskehalse, så vi undgår, at det hele går i stå på grund af uansvarlighed i den hjemlige politik.

Det kræver, at man har en ansvarlig regering, der tør gøre ting, også indimellem ting, som er upopulære, og som tør lægge en fast linje og holde kursen, også når nogen skælder ud på os. Det var det, hr. Thor Pedersen og hans regering ikke magtede. Jeg tror egentlig gerne, man ville det, men man har ikke magtet det. Derfor måske et lille anerkendende ord til andre.

Så til hr. Kim Behnke, der gjorde sig skyldig i en lille fejl. Socialdemokratiet stemte imod den finanslov, som den foregående regering indgik med Fremskridtspartiet, fordi det var den mest uansvarlige, den, som bidrog mest til arbejdsløshedsstigningen og bidrog mest til øget gældsætning. Derfor stemte vi imod. Det er vi glade for, for vi mener, at det var rigtigt. Det var en fuldstændig forkert politik, regeringen indgik i i alliance med Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er utroligt, som tingene kan komme til at se rosenrøde ud, når blot man kommer en lille smule på afstand af dem.

Hr. Thor Pedersen får det til at lyde, som om den forrige regering efterlod en økonomi i strålende form – en fremragende situation for landet. Og det skulle den kommende regering, ledet af den nuværende statsminister, så bare administrere, og så var alt i den skønneste orden.

Jeg må sige til hr. Thor Pedersen, at sådan er det jo ikke. Den forrige regering efterlod et halvgjort arbejde. Den havde skaffet overskud på betalingsbalancen; det var meget vigtigt. Den havde fået bragt inflationen ned, den havde bragt ro over udgiftsstigningerne i samfundet; det var meget vigtigt. Men den havde jo stadig væk et meget stort underskud på de offentlige finanser, og den havde en meget, meget stor arbejdsløshed.

Det vigtige, som denne regering har gjort, er jo, at den har taget fat på at nedbringe arbejdsløsheden og at nedbringe statens underskud, uden at den har sat nogen af de andre parametre over styr. Der er stadig væk en lav inflation, der er stadig væk en lav prisudvikling, og der er stadig et bragende overskud på handelsbalancen.

Se, det er et fuldført arbejde, og det vil vi fortsætte med at gøre.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Man kan jo godt tage en historisk gennemgang med hr. Ole Stavad om økonomiforløbet under forskellige lavkonjunkturperioder og højkonjunkturperioder, men jeg vil blot konstatere, at i 1986-87 var der balance på statens finanser. Da man dengang oplevede højkonjunkturren, blev der endda et plus, et overskud på statens finanser.

Vi glæder os over, at vi igen er inde i en højkonjunktur efter at have været i en lavkonjunktur fra 1987-88 og så i virkeligheden frem til 1993.

Men vi ser det som et ganske alvorligt problem og en letsindig økonomisk politik, at der, på trods af at man har fået 53 mia. kr. mere i kassen i faste priser i 1996 i forhold til 1992-93, stadig er et meget stort underskud på statens finanser.